

Tanečnice

Devítka

1. Neobratná, mladičká tanečnice,
po vlastním osudu se nechala jak hříbátko vést,
jak poplatná knížka poezie
stylovou obálkou chce klamat svět.

2. Menuet každou noc pro jiný sál,
není to hřích, to jenom srdíčko si nenechá říct,
spousty let, jiný a jinak se hrál,
básniřka klekání se spěchá svlíct.

R: Co ale zbyde,
až léta spočítaj noci kdy mohla jsi spát.
Možná já.

3. Smutný pár, klaun s loutnou rozladěnou,
v dřevěném těle horký srdce, dlouhej nos a pak stud,
stovky let stár král s duší poraženou,
pro malou tanečnici sláb a chud.

R: Co ale zbyde,
až léta spočítaj noci kdy mohl spíš spát,
to není jenom tak, hlavou klopýtaj
lásky cos nechala stát.
Taky já.

4. Posedlá životem tanečnice,
peříčko v proudu cizí touhy měří krůčky svůj čas,
pobledlá životem tanečnice,
klaun s duší krále provždy ztratil hlas.

R: Co ale zbyde,
až léta spočítaj noci kdy snad mohli spát.
Možná já,
možná já.